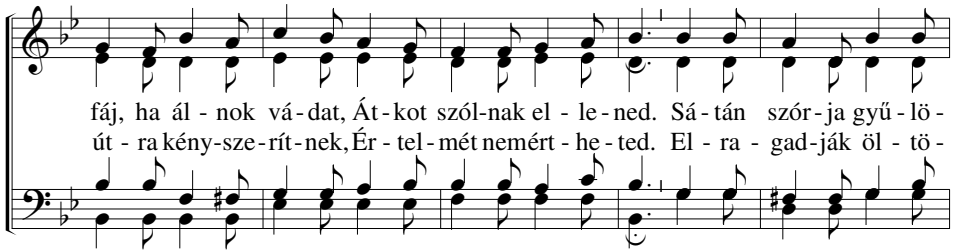

229. Szíved retteg...

♩. = 60

1. Szí - ved ret - teg, hogy - ha el - len Űl - döz, tá - mad té - ge - det, Lel - ked
2. Föl - di kin - csed ké - rik tő - led, Bán - tal - maz - nak té - ge - det, Mész - zi

fáj, ha ál - nok vá - dat, Át - kot szól - nak el - le - ned. Sá - tán szór - ja gyű - lö -
út - ra kény - sze - rít - nek, Ér - tel - mért nem ért - he - ted. El - ra - gad - ják öl - tő -

let - nek, Há - bo - rú - nak mag - va - it, Rá - ga - lom - nak nő az ár - ja, Tor - nyo -
zék - ked, Ét - ke - det, az él - te - det, Oly sok bá - nat ter - he fá - raszt, Bé - ké -

sul - nak hab - ja - i. Nem tu - dod, hogy mit kell ten - ni? Ér - tük száll - jon fel i -
det hol lel - he - ted?

mád! Jé - zus drá - ga, szép ta - ná - csa: Jó - val győzd meg azt, ki bánt!

3. Mégis hallod, kígyó szisszen: "Mért tennéd ezt, érdemes?" Hangja halkan, hízelgően, Meggyőzően szól neked. Csenedesd el, hallgasd, halld meg, Jézus szól szíved mélyén: "Nem sok az mit kérek tőled, Üdvösséged többet ér!" Szíved tárd ki, Nézz az égre, Értük szálljon fel imád...

4. Jézus kér: "A bölcsességtek Több legyen e földinél!" Adj kettőt, ha egyet kérnek, Pert ne kezdj te semmiért! Bosszantót szelíd beszéddel, Ellenséget békével, Győzd meg őket Istenednek drága, szép beszédével. Szíved tárd ki, Nézz az égre...